

Högtflygande upplevelser eller evigt liv här och sedan.

Näradödenupplevelser.

Det sägs att människan när hon lämnar tron inte tror på ingenting utan på vad som helst. Detta vad som helst har efterhand utvecklats till ett helt *smörgåsbord* där man kan ta till sig vad man önskar. Här finns både onda och goda och rimliga ingredienser och föreställningar om livet. Till de rimliga och för människor tilltalande föreställningarna hör reinkarnationstron, övertygelsen att vi återföds i en ny individ när vi dör. Hit hör också vad som kommit att kallas **näradödenupplevelser** och vad som följer därav för personens uppfattning om liv och död. En näradödenupplevelse kan ha kristna inslag, man kanske möter Jesus i en ljusgestalt eller på annat sätt. Man har en känsla av lugn och frid. Det man har upplevt består när man återfår medvetandet och intrycken kommer att bestämma hur man ser på döden, något som bara var skönt och som man gärna vill återvända till.

Mycket har skrivits av människor som har haft en näradödenupplevelse, böcker och populära artiklar och dessa har gjort ett starkt intryck på många människor. De är ju liksom reinkarnationen ett svar på den oroande frågan om vad som händer med oss när vi dör. Det är svårt att bara avfärda trovärdiga människor som på fullt allvar berättar om hur de i samband med svår sjukdom eller olyckshändelse sett sig själva ovanifrån ligga på operationsbordet, hur de färdats mot ljus, mött olika gestalter och känt lugn och frid. Dessutom blir upplevelserna bestämmande för hur de i fortsättningen ser på sina liv.

Det finns präster som har införlivat näradödenupplevelser med sin kristna tro även om de själva inte har haft en sådan upplevelse. Hans-Erik Lindström ser dem som bevis på att vi lever vidare när vi dör. Döden blir då en direkt övergång från ett liv på jorden till ett liv i himlen. Det är något som gäller för oss alla, det är Guds kärleksfulla mottagande av oss. Det enligt kristen tro avgörande för det nya livets gåva, Jesu försoning och människans tro på honom, får bara en undanskymd ställning hos Lindström. De överskuggas av näradödenupplevelsernas *bevis*. (Hans-Erik Lindström, Himlen är ett underskattat resmål, 2018). Detta kan i sin tur leda till en pluralistisk syn på religion eftersom upplevelser av denna art också finns hos människor med annan religion och kultur. Upplevelsens innehåll bestäms av denna tillhörighet. En hindu eller muslim möter således inte Jesus utan sådant som nära tillhör deras kultur och tro men själva upplevelsen är också för dessa djupt meningsfull och blir bestämmande för deras liv.

Människohjärnan.

Det är intressant att vår hjärna kan fungera på ett sådant sätt och ge sådana oväntade upplevelser. Vi vet ju dock att hallucinogener som utvunnits ur växter, t.ex. svampar har intagits för att framkalla starkt förändrade upplevelser av världen. Opiater som heroin, morfin med flera ger liknande förändringar. Det är således en påverkan av hjärnan som ger dessa upplevelser. Den nuvarande medicinska förklaringen till näradödenupplevelser går ut på att upplevelsen beror på en förändring i blodflödet till hjärnan vilket ger hallucinationer när hjärnan saknar syre i tillräcklig mängd. Även om många näradödenupplevare står fast vid vad de har varit med om som något oförklarligt, positivt och för dem livsavgörande, kan vi inte komma ifrån att det är utifrån hjärnan som vi upplever allt och att påverkan på hjärnan kan vara avgörande för vad vi upplever. Detta är dock inte en fullödlig förklaring eftersom vi i fråga om vår hjärna har att göra med det som har kallats för *den mest komplicerade saken i världen*. Hundra miljarder nervceller, en halv triljon förbindelser

(synapser).

I dag ägnar sig tiotusentals forskare vid hundratals institutioner i hela världen åt att utforska människohjärnan.

Det kristna svaret.

Det nya livet är resultatet av en död och uppståndelse med Kristus. Det är följden av en ny födelse genom Guds levande ord. Det kommer av en nyskapelse, en pånyttfödelse. Jesus talar om att inget offer är för stort för att få ingå i livet, Matt. 18:8-9, och att den port är trång och den väg är smal som leder till livet och att det är få som finner den, Matt. 7:14. In i det eviga livet går man genom uppståndelsen. Riket förblir för Jesus först och främst en framtida storhet, dess slutgiltiga och fullkomliga inbrytande skall äga rum först vid hans återkomst.

Johannes evangelium betonar dock att Jesus skänker det eviga livet redan här i tiden. Den som tror har evigt liv. Den troende har redan övergått från död till liv. Det eviga livet betyder också kroppens uppståndelse på den yttersta dagen, Joh. 6:40.

Gud är inte en gud för döda utan för levande, säger Jesus. Patriarkerna Abraham, Isak och Jakob och andra människor med dem lever medvetet också efter döden. Gud kan inte vara Gud för dem som inte existerar. De lever i en intim, medveten förbindelse med Gud på evighetssidan.

Det nya livet, vårt eviga väl är alltså nära knutet till Jesus och tilliten till honom. Det är inget självklart och lätt utan förbundet med kamp och prövning. Därför kan det vara frestande att välja en lättare väg och ta till sig trovärdiga upplevelser som tyder på att man lever vidare när man dör och nöja sig med det, se dem som bevis.

Jonas Falck